

Arhitekture s obzirom na dohvat operanada

- Stogovne arhitekture
- Akumulatorske arhitekture
- Arhitekture registar-memorija
- Arhitekture registar-registar (tzv. load-store)

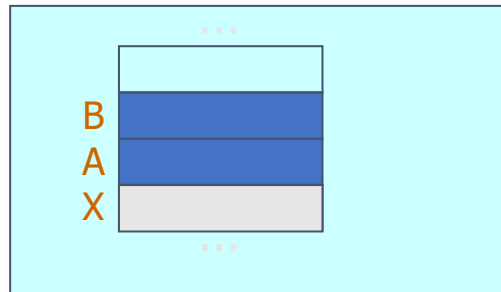
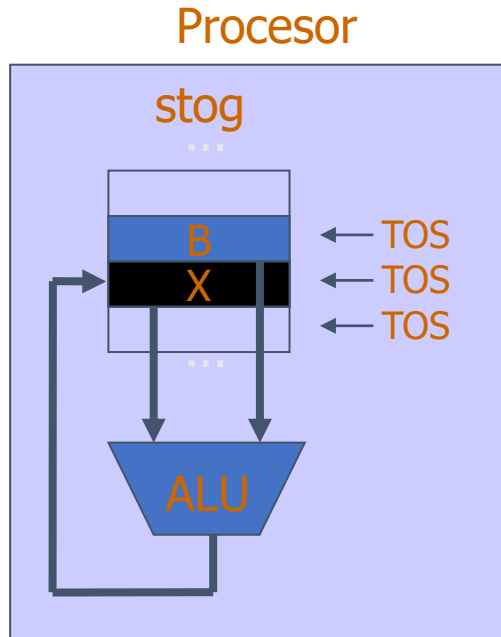
Stogovna arhitektura

- Upotrebljava se stog za spremanje podataka koji se obrađuju (da bi se riješio ranije spomenuti problem dohvata podataka iz memorije)
- Ovaj stog **nalazi se u procesoru**, kao i pokazivač stoga!!!
- **Operandi su implicitno na vrhu stoga, gdje se smješta i rezultat**
- U naredbama za obradu podataka ne zadaje se eksplicitno gdje se nalaze operandi niti gdje se sprema rezultat
- Naredba za obradu podataka pristupa samo internom stogu

Stogovna arhitektura

• Primjer: računanje funkcije $x=a+b$

push A ; operand A iz memorije se stavlja na vrh stoga
push B ; operand B iz memorije se stavlja na vrh stoga
add ; zbrajaju se operandi sa vrha stoga
; i rezultat se stavlja na vrh stoga
pop X ; rezultat se sa vrha stoga sprema u memoriju

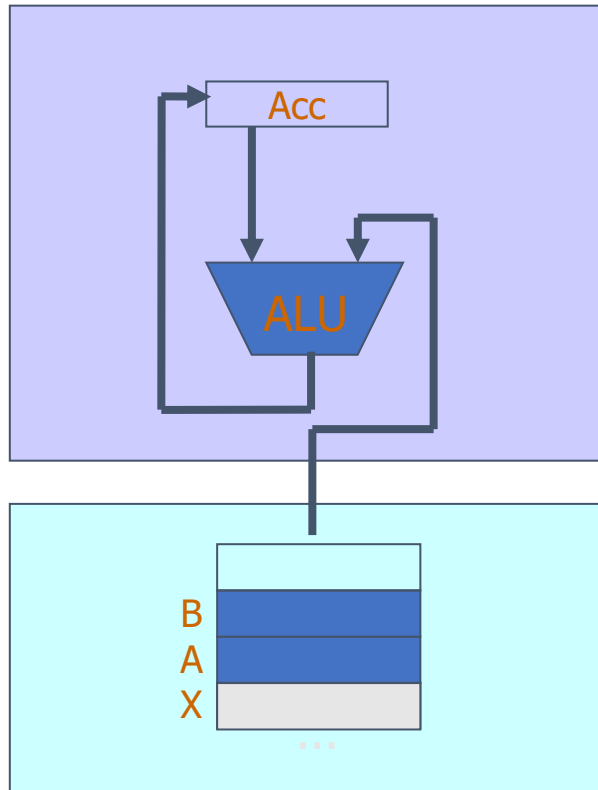

Memorija

- Stogovna arhitektura koristila se kod prvih procesora i danas se u svom osnovnom obliku više ne koristi
- Dobre strane stogovne arhitekture:
 - Naredbe su jednostavne i bez puno opcija što ih čini brzima za izvođenje
 - Izvedba upravljačke jedinice je jednostavna
 - Prevoditelji su jednostavni
- Loše strane stogovne arhitekture:
 - Međurezultati se teško koriste
 - Prevođenje nije efikasno (jednostavna naredba višeg jezika se prevodi u dugačak niz naredaba strojnog jezika)
 - Veliki broj pristupa memoriji !!!

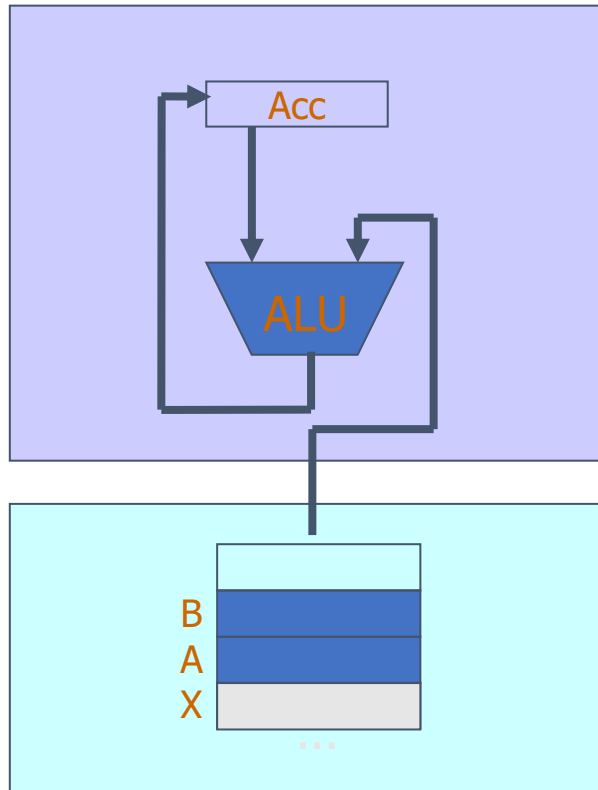
Akumulatorska arhitektura

- **Jedan operand je uvijek u posebnom registru** koji se naziva Akumulator (Acc)

- Ako postoji, **drugi operand se čita iz memorije**
- **Rezultat se sprema u Acc**
- Naredba za obradu podataka pristupa memoriji

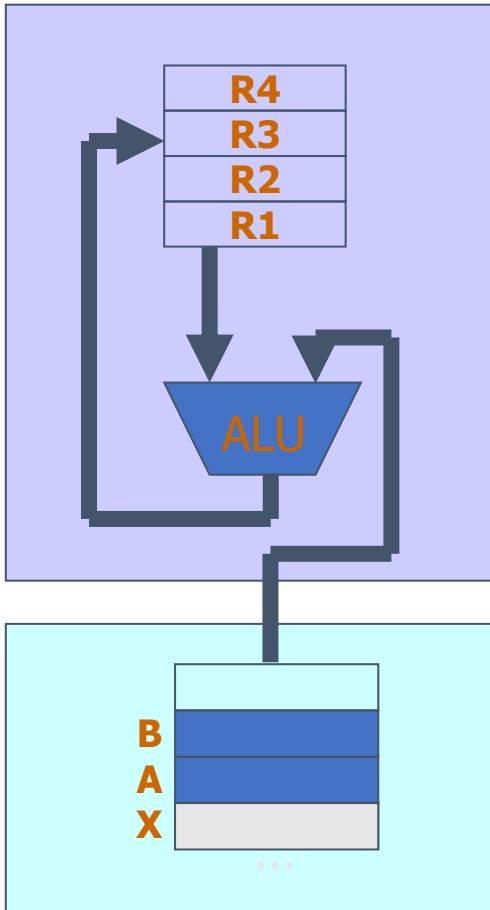
- Primjer: računanje izraza $x=a+b$

- load A** ; operand A se iz memorije
; stavlja u Acc
- add B** ; zbraja se Acc sa operandom
; B iz memorije i rezultat
; se stavlja u Acc
- store X** ; rezultat se iz Acc
; sprema u memoriju

- Vrlo česta arhitektura prvih procesora, a danas se još može naći kod nekih jednostavnih mikrokontrolera
- Dobre strane ove arhitekture:
 - Jednostavnija za izvedbu od stogovne (Acc umjesto stoga)
 - Naredbe su jednostavne i bez puno opcija
 - Jedan operand je u memoriji (ne mora ga se dohvaćati dodatnom naredbom)
 - Prevoditelji su jednostavni
- Loše strane ove arhitekture:
 - Međurezultati (osim zadnjeg) se ne mogu koristiti već sve mora biti pohranjeno u memoriju
 - Jako velik broj pristupa memoriji !!!
 - Prevođenje nije efikasno

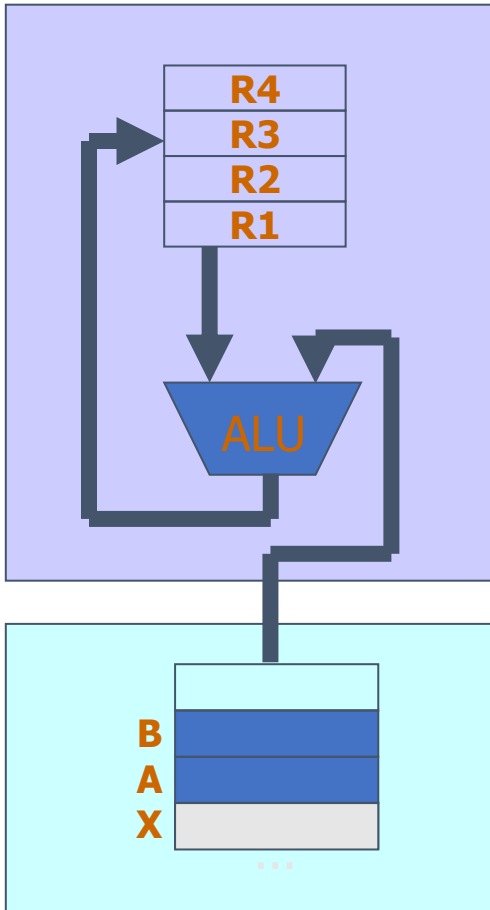
Arhitektura registar-memorija

- **Jedan operand se nalazi u skupu registara opće namjene** (registri koji se slobodno koriste i nemaju posebnu funkciju)
 - Kao i kod drugih arhitektura, uvijek može postojati jedan ili više registara specifične namjene, ali se oni ne ubrajaju u općenamjenske registre
- **Drugi operand se čita iz memorije**
- **Rezultat se sprema u neki od registara opće namjene**
- Naredba za obradu podataka pristupa memoriji

Arhitektura registar-memorija

Primjer: računanje izraza $x=a+b$

load R1,A ; operand A se iz memorije
; stavlja u R1

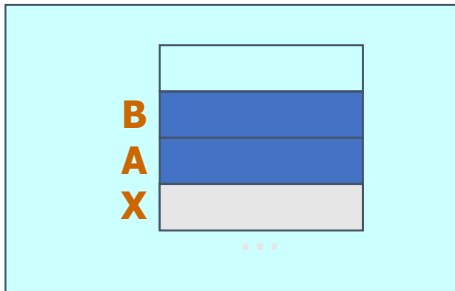
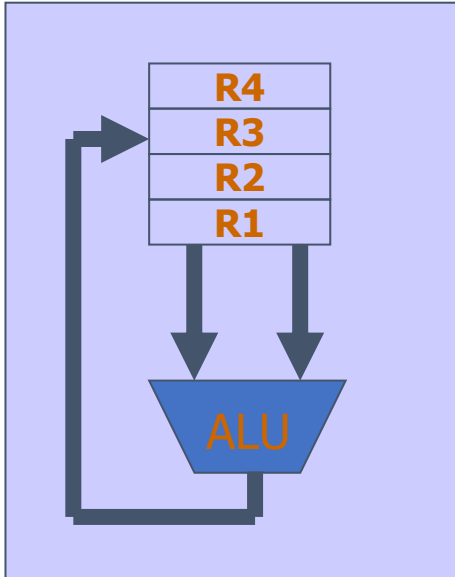
add R3,R1,B ; zbraja se R1 sa operandom B iz
; memorije i rezultat se stavlja
; u R3

store R3,X ; rezultat se iz R3 sprema u
; memoriju

- Karakteristike arhitekture registar-memorija su:
 - Varijable se mogu čuvati u registrima opće namjene (što je više registara to je manje potrebno komunicirati s memorijom, a posljedica je brži pristup podacima)
 - Prevoditelji efikasnije prevode programe jer su naredbe moćnije i podatci mogu biti u registrima
 - Naredbe veće i sporije
- Prednosti:
 - Jednostavan pristup podacima u memoriji
- Nedostatci
 - Dodatan pristup memoriji pri izvođenju naredaba, vrijeme izvođenja varira ovisno o naredbi i operandima

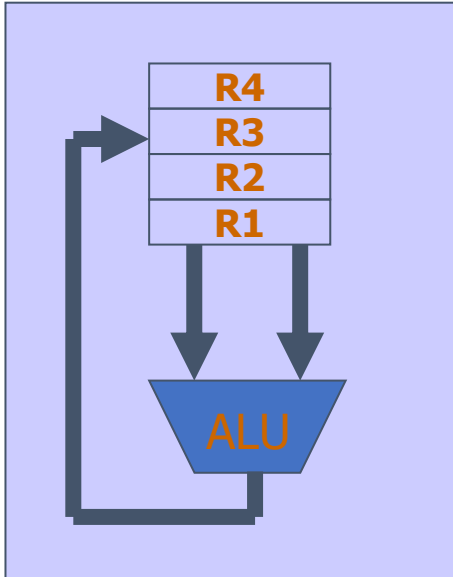
Arhitektura registar-registar (load-store)

- Oba operanda su u registrima opće namjene
- Rezultat se sprema u neki od registara opće namjene
- Naredba za obradu podataka pristupa isključivo općim registrima
- Podatci se mogu čitati iz memorije ili pisati u nju isključivo pomoću naredba LOAD i STORE

Arhitektura registar-registar (load-store)

- Primjer: računanje izraza $x=a+b$

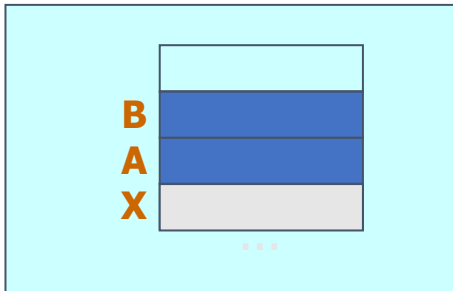

load R1,A ; operand A se iz memorije
; stavlja u R1

load R2,B ; operand B se iz memorije
; stavlja u R2

add R3,R1,R2 ; zbraja se R1 sa R2
; i rezultat se stavlja u R3

store R3,X ; rezultat se iz R3 sprema u
; memoriju

Arhitektura registar-registar (load-store)

- Karakteristike registarsko-registarske arhitekture su (isto kao kod registarsko-memorijske):
 - Varijable se mogu čuvati u registrima opće namjene
 - Prevoditelji efikasnije prevode programe
 - Naredbe veće i sporije
- Prednosti:
 - Brzo izvođenje, jednostavan format naredaba, jednostavno generiranje kôda, jednostavnost protočne strukture, uniformno vrijeme izvođenja
- Nedostatci:
 - Veći broj naredaba u programu zbog zasebnih učitavanja podataka iz memorije

Usporedba prethodnih arhitektura

- Stogovna i akumulatorska arhitektura bile su često korištene u prvim procesorima dok se danas gotovo ne koriste
- Neke ideje revitalizacije stogovne arhitekture postoje kod procesora koji izvode Java bytecode
- većina današnjih procesora ima registarsku arhitekturu (reg-mem ili reg-reg) među kojima su više zastupljene reg-reg (load-store) arhitekture

Primjeri navedenih arhitektura

- Stogovna:
 - WISC CPU/16, MISC M17, picoJava
- Akumulatorska
 - EDSAC
- Registarsko-memorijska
 - x86 (imaju karakteristike reg-mem i reg-reg)
- Registarsko-registarska (load-store)
 - ARM, RISC-V

Arhitekture s obzirom na skup naredaba

- S obzirom na skup naredaba procesora razvijene su dvije arhitekture:
 - CISC (Complex Instruction Set Computer)
 - RISC (Reduced Instruction Set Computer)
- U današnje vrijeme komercijalni procesori nemaju više čistu arhitekturu CISC ili RISC:
 - obično u određenom procesoru prevladava jedna arhitektura, ali...
 - često se uključuju pojedina svojstva druge arhitekture
- Pogledajmo karakteristike CISC i RISC arhitektura...

- U samom početku procesori su bili vrlo jednostavni, ali su tehnološki vrlo brzo napredovali...
- Uskoro je glavni trend u oblikovanju arhitekture procesora bilo uvođenje procesorskih naredaba bliskih naredbama viših programskih jezika, npr.:
 - umanjiti registar za 1 i skoči na početak petlje ako je registar veći od nule
 - pomnoži matrice u memoriji
 - pronadi određeni podatak u bloku memorije
- Prednosti takvih procesorskih naredaba bile su:
 - Jednostavnije prevođenje programa iz viših programskih jezika
 - Ušteda memorije zbog manjeg broja naredaba (važno u to doba!!!)
 - Ubrzanje rada zbog manjeg broja dohvata naredaba iz memorije
- Procesori s takvim skupom naredaba nazivaju se CISC procesori

- Karakteristike CISC procesora
 - Velik broj naredaba i njihovih inačica
 - Velik broj načina adresiranja (više o tome kasnije)
 - Većinom su se naredbe unutar procesora izvodile korištenjem načela mikroprograma, tj. kompleksne naredbe izvodile su se u nizu ciklusa tijekom kojih je procesor izvodio niz jednostavnijih operacija (više o tome ćemo govoriti kasnije)
 - Registri imaju posebne namjene (brojači za petlje, za adresiranje, za podatke itd.)
 - Problem kompleksnih naredaba rješava se "unutar procesora" (možemo reći "sklopovski")
 - Skupo projektiranje i visoka cijena
- Primjeri CISC procesora: Intel 80x86, Motorola 68000

- 70tih i početkom 80tih dominaciju na tržištu imali su 8-bitni CISC procesori
- Međutim, kompleksne naredbe zahtjevaju kompleksnu logiku za dekodiranje (sporo dekodiranje i izvođenje) i izuzetno skup i dugotrajan postupak projektiranja takvih procesora
- Početkom 80-tih, u okviru tri gotovo usporedna istraživačka projekta (IBM 801, Berkeley RISC i Stanford MIPS) razvijena je potpuno nova arhitektura procesora zasnovana na jednostavnim instrukcijama koje se mogu izvoditi velikom brzinom
- Procesori s takvim skupom naredaba nazivaju se RISC (Reduced Instruction Set Computer)
- RISC procesor razvijen na sveučilištu Berkeley imao je izuzetne performanse u usporedbi s komercijalnim CISC-procesorima uz znatno jednostavniju i jeftiniju sklopovsku izvedbu.

- Primjeri jednostavnih "RISC-naredaba"
 - učitaj operand iz memorije u registar
 - zbroji dva podatka iz registra
 - spremi sadržaj registra u memoriju
 - umanji sadržaj registra za 1
 - skoči na neku naredbu (npr.) početak petlje ako je zastavica ZERO=1
- Umjesto jedne kompleksne "CISC-naredbe" može se napisati niz jednostavnijih "RISC-naredaba"
 - jednostavnije naredbe se puno brže izvode pa je rezultat ubrzanje izvođenja programa bez obzira na veći broj naredaba

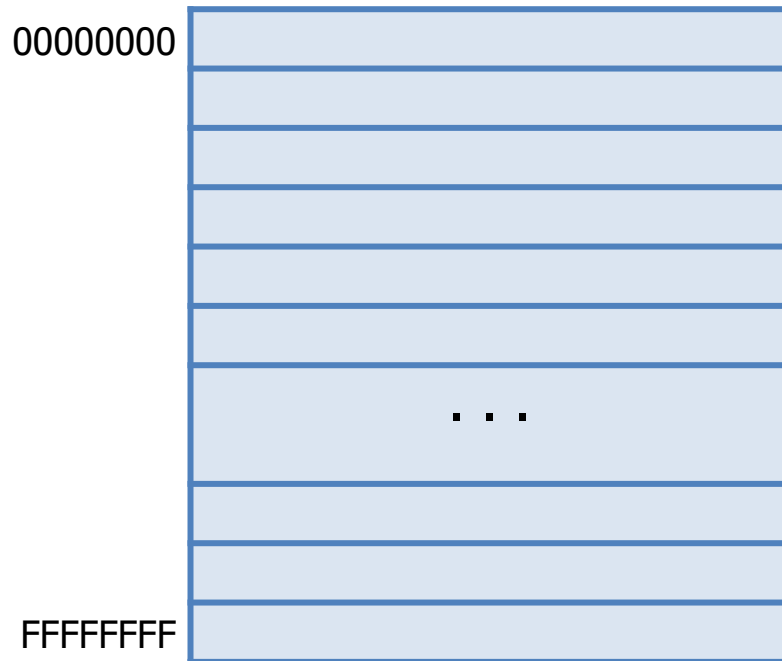
- Karakteristike RISC procesora
 - Relativno malen skup jednostavnih naredaba, manji broj inačica svake naredbe
 - Mali broj načina adresiranja
 - Pojedina naredba brzo se izvodi
 - Velik broj ravnopravnih registara opće namjene unutar procesora
 - Problem kompleksnih naredaba rješava se izvan procesora (možemo reći “programski”)
 - Korištenje protočne strukture za ubrzanje rada (više o tome kasnije)
 - Relativno jeftino projektiranje i niska cijena
- Primjeri RISC procesora: MIPS, ARM, RISC-V

Broj i širina registara

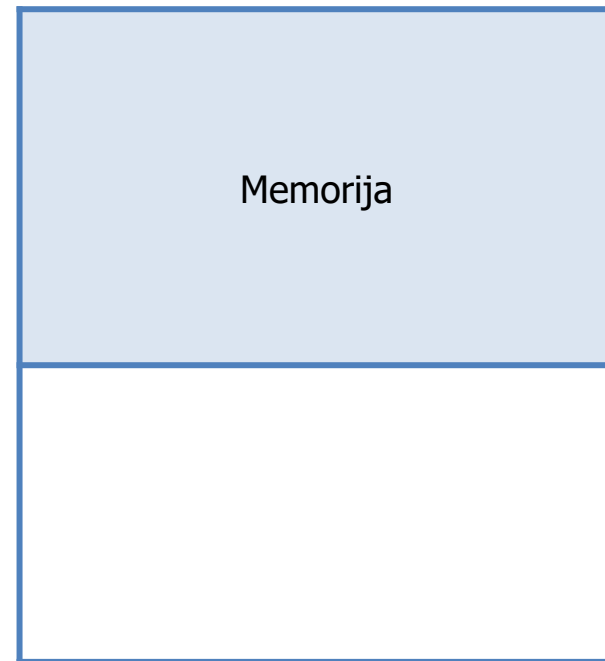
- Širinu registara (u bitovima) određuje statistika najčešće korištenih podataka u programima koje želimo izvoditi na procesoru. Na primjer:
 - Byte 8b
 - Short 16b
 - Int 32b
 - Long 64b
 - Float 32b
 - Double 64b
- Daleko najčešće korišteni tipovi podataka u općim primjenama su 32-bitni int i float
- Zato je vrlo često za jednostavnije procesore izabrana širina od **32b kao optimalna širina registara.**
- **Procesori novih generacija koji su nisu predviđeni za jednostavnije primjene za širinu danas koriste 64b**
- Ako se registri opće namjene izabere širina od 32b ili 64b, tada se implicitno definira i preferirana širina interne sabirnice podataka kao i širina ulaza i izlaza aritmetičko-logičke jedinice

Adresni prostor

Logički adresni prostor

Fizički adresni prostor

Redoslijed zapisa podataka u mem.

little-endian

1000	34
1001	12

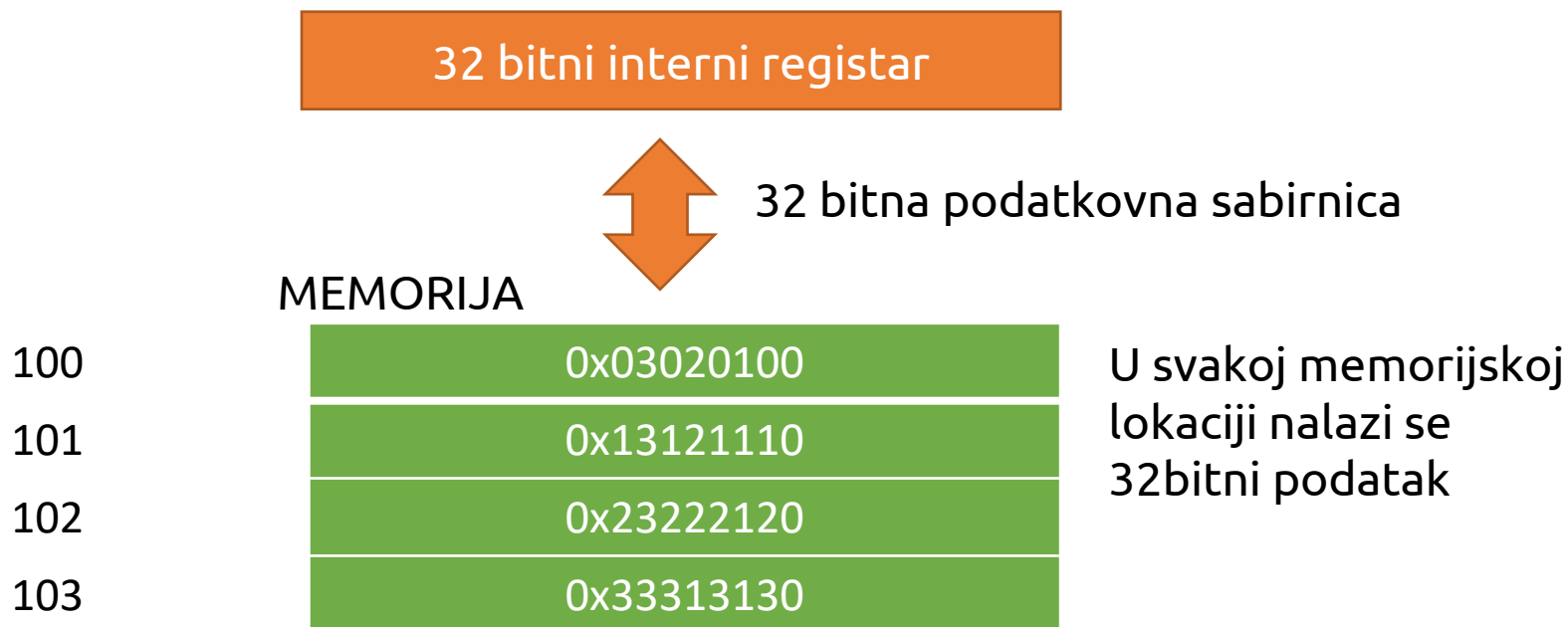
big-endian

1000	12
1001	34

Zapis podatka $1234_{(16)}$ u memoriji

Adresiranje podataka u memoriji

- Način organizacije adresiranja podataka može se razlikovati (uzmimo primjer 32b procesora)

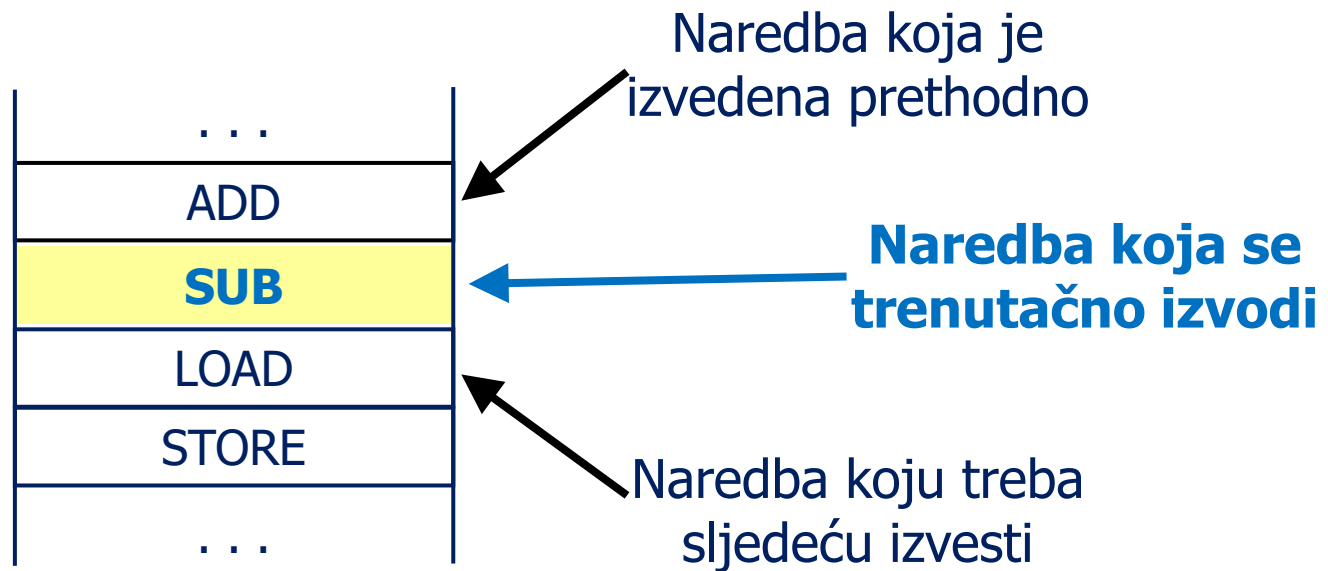
Adresiranje podataka u memoriji

- Češće je memorija organizirana tako da se može adresirati pojedinačan bajt, a onda procesor može čitati više bajtova istovremeno

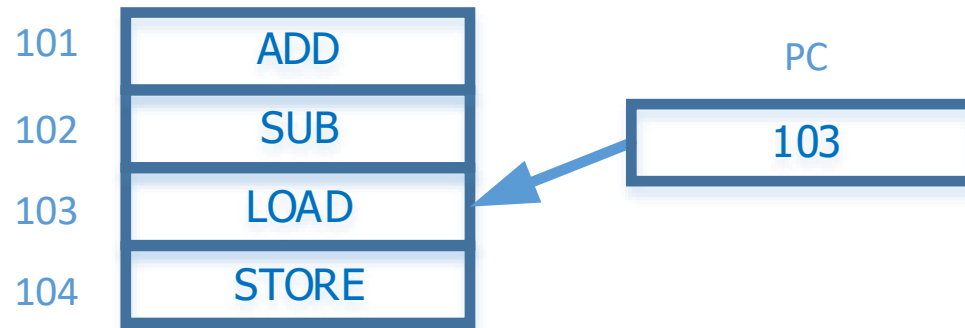
Programsko brojilo

- Spomenuli smo da procesor dohvaća naredbe iz memorije i izvodi ih
- Naredbe su u memoriji smještene slijedno jedna iza druge i tim redoslijedom se dohvaćaju i izvode (izuzetak su naredbe skoka)

Programsko brojilo

- To znači da procesor u svakom trenutku mora "znati" adresu naredbe koju treba dohvatiti i izvesti
 - Kako procesor to "zna"?
 - Jednostavno: procesor ima jedan registar koji služi samo toj svrsi: PC (program counter) ili programsko brojilo (iako se tu zapravo ništa ne broji)

* Za sada zanemarimo širinu naredaba i točne adrese

Programsko brojilo

- Registar PC bit će širok onoliko koliko je širina adresne sabirnice jer je logično da se registrom PC može adresirati cijeli memorijski prostor
- Registar PC se automatski uvećava (nakon dohvata svake naredbe) tako da pokazuje na sljedeću naredbu u memoriji

Strojni kod naredbe

- Pomoću tog kôda procesor razlikuje naredbe
- RISC – strojni kôd uobičajeno je širine procesorske riječi

Polje operacijskog koda	Polje prvog operanda	Polje drugog operanda	Polje trećeg operanda
-------------------------	----------------------	-----------------------	-----------------------

Polje operacijskog koda	Polje adrese (1.dio)	Polje prvog operanda	Polje adrese (2.dio)
-------------------------	----------------------	----------------------	----------------------

Širina strojnog koda naredbe - CISC

ADD R0, R1, R2

operacijski kôd {ADD}	1. operand {R0}	2. operand {R1}	3. operand {R2}
--------------------------	--------------------	--------------------	--------------------

JP_uvjet 200

operacijski kôd {naredba skoka}	Polje uvjeta {uvjet}	...	Proširenje op.koda {JP}
Adresa {200}			

ADD R0, (200), (R2+6)

operacijski kôd {ALU naredba}	1. operand {R0}	Način adresiranja {apsolutno i reg.ind. s pomakom}
Adresa {200}		
Proširenje op.koda {ADD}	3. operand {R2}	Adresni pomak {6}

Treba strogo razlikovati:

- **naredbu zapisanu tekstom** kao npr. "ADD R1,R2,R3" što je samo način kako programer piše naredbe u nekom programu za upis teksta prilikom programiranja
- **strojni kôd naredbe** što je zapis naredbe u obliku niza nula i jedinica u memoriji računala

Odabir skupa naredaba

- Jedna od najvažnijih odluka u projektiranju procesora je odabir skupa naredaba (instruction set)
- Postoji više vrsta naredaba, ovisno o procesoru, na primjer:
 - Aritmetičko-logičke naredbe obavljaju AL operacije
 - Registarske naredbe premještaju podatke između registara
 - Memorijske naredbe čitaju i spremaju podatke u/iz memorije
 - Naredbe za premještanje podataka mogu premještati podatak između registara, memorijskih lokacija i/ili puniti brojeve u registre i memorijske lokacije
 - Upravljačke naredbe omogućuju programske skokove

>>>>

<<<< (nastavak)

- Ulazno-izlazne naredbe služe za rad s ulazno-izlaznim jedinicama
- Naredbe za rad s bitovima omogućuju ispitivanje i mijenjanje pojedinih bitova u podatku
- Naredbe za rad s blokovima podataka omogućuju pretraživanje, čitanje i pisanje većeg broja podataka (tj. bloka) koji se nalazi u memoriji
- Specijalne naredbe s posebnom namjenom (npr. odabir načina prekidnog rada, dozvoljavanje ili zabranjivanje prekida, programsko izazivanje iznimaka, naredbe za atomarno ispitivanje i postavljanje memorijskih lokacija, rad s koprocetorima itd.)
- itd. ...

Ukratko: postoji puno vrsta naredaba